

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 575: Lại Càng Cần Phải Phát Đại Bi Tâm Rộng Khắp, Nhất Tâm Niệm Phật, Cầu Sanh Tịnh Độ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 049)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Lại càng cần phải phát đại bi tâm rộng khắp, nhất tâm niệm Phật, cầu sanh Tịnh độ, để được một sự cứu cánh. Như vậy thì thế gian và xuất thế gian, đều có chung một phương pháp giải quyết rồi.】

Chúng ta sinh sống ở thế gian cần phải biết hưởng phước, phải biết thế nào mới gọi là phước. Người thế gian không biết, cứ cho rằng có được tài phú, có được danh văn lợi dưỡng, có được quyền lực, thì coi những thứ này là phước báu; đây chính là do họ chưa nhìn thấu, họ đã mê mờ rồi. Sự thật của những thứ này là gì? Lời tôi nói không sai, Phật đã nói, đều là yêu ma quỷ quái. Phật ở trong kinh có nói: “Tài sắc danh thực thùỳ, địa ngục ngũ điều căn” (Tiền tài, sắc dục, danh vọng, ăn uống, ngủ nghỉ là năm cái rễ của địa ngục), thế thì có gì tốt đẹp đâu? Năm cái rễ địa ngục này, chỉ cần vướng một cái cũng đủ kéo quý vị đọa xuống địa ngục, huống hồ là cả năm cái thì còn gì để nói, chắc chắn là phải đọa lạc, bất kỳ ai cũng không thể cứu được quý vị. Cho nên, tài, sắc, danh, thực, thùỳ là năm đại ma vương; người thế gian không nhận ra chúng, lại tưởng chúng là những điều tốt đẹp, kết làm tri kỷ với chúng, khó phân khó xa, đến cuối cùng đều bị mắc lừa, đều đọa lạc vào ba đường ác (tam đồ).

Học Phật thì giác ngộ rồi, nhận rõ những đại ma vương này, chúng ta có thể đoạn tuyệt qua lại với chúng, quyết không đi chuốc lấy những thứ này; chuốc lấy những thứ này thì tai họa không bao giờ dứt, cho nên đối với chúng cần phải giữ một khoảng cách thật xa. Tiền đến thì phải làm sao? Đến thì lập tức đem cho đi, đó là ma đến rồi, phải mau mau tiễn nó đi, không thể giữ lại, giữ lại chính là tai họa, phải mau chóng tiễn nó đi. Đây là nói về thế pháp, như vậy quý vị sẽ được thân tâm thanh tịnh, tự tại an lạc.

Còn về cuộc sống của chúng ta, cuộc sống thật sự mà nói là vô cùng đơn giản; cuộc sống càng đơn giản thì càng khỏe mạnh, càng trường thọ, điều này quý vị cần phải biết. Việc ăn uống đơn giản thì cuộc sống sẽ rất thoải mái, ăn uống càng ít càng tốt, càng thanh khiết càng tốt, càng đơn giản càng tốt. Tôi đã rất nhiều năm không tự mình bày vẽ nấu nướng; việc ăn uống của tôi, chỉ cần một cái nồi nhỏ có tay cầm, nồi và bát chỉ là một, rửa ráy rất tiện lợi, rửa một cái là xong. Cơm và thức ăn đều nấu chung với nhau, một nồi là chín, thật đơn giản! Người ta bảo: Pháp sư, thầy ăn thế này không có dinh dưỡng! Quý vị xem, cơ thể của tôi đâu có tệ, bảy mươi tuổi rồi chưa từng ốm đau, chưa từng vào bệnh viện, bệnh viện không có bệnh án của tôi. Không có dinh dưỡng ở chỗ nào? Ngày ngày cứ chú trọng dinh dưỡng này, dinh dưỡng nọ, thì mang một thân toàn là bệnh tật; bệnh từ đâu mà ra? Bệnh từ miệng mà vào. Phải hiểu được đạo lý chân thật này, những thức ăn đơn giản, thuần một món mới là có dinh dưỡng nhất. Quý vị xem con bò kia, bò ngày ngày ăn cỏ xanh, chỉ ăn đúng một thứ, thế mà ăn đến mập mạp, khỏe mạnh; con người ngày ngày chú trọng trăm món ăn ngon, thân thể lại kém xa con bò. Tỉ mỉ quan sát tự nhiên, quý vị sẽ mở mang trí tuệ.

Ở nhà thì nhà càng nhỏ càng tốt, dễ dàng dọn dẹp, vài phút là dọn dẹp sạch sẽ tinh tươm, nhà lớn tôi nhìn thấy là lắc đầu. Rất nhiều cư sĩ của chúng ta ở Mỹ xây nhà rất lớn, có khi tôi đến đó giảng kinh, đến nhà họ ở vài ngày, tôi đều không khỏi thở dài cảm thán! Nhà quá lớn, sân vườn quá rộng, công việc làm không xuể. Tôi nhìn thấy, căn nhà của họ mới là chủ nhân, tất cả mọi người trong nhà đều là nô tài, hầu hạ căn nhà, quý vị nói xem hà tất phải khổ như vậy! Sống như vậy thật sự quá vất vả, không có được sự tự tại như ở nhà nhỏ.

Đây là nói về thế pháp, quý vị biết cách sống qua ngày, thì sẽ sống vô cùng tự tại, vô cùng an lạc, vô cùng hạnh phúc, vô cùng mỹ mãn. Còn ở trong Phật pháp, nhất tâm niệm Phật, cầu sanh Tịnh độ, thì phước báu tương lai càng lớn hơn, quả báo tương lai càng viên mãn hơn.